

Medborgarinitiativets titel

Legalisera, reglera och beskatta cannabis

Datering av initiativet

20.10.2022

Initiativets form

Förslag om att lagberedning ska inledas

Innehållet i initiativet

Vi föreslår att lagberedning inleds för att legalisera cannabis enligt följande:

- Användning, innehav, odling för eget behov och tillverkning och försäljning av cannabis tillåts med olika åldersgränser.
- För tillverkning och försäljning av cannabis upprättas, med beaktande av erfarenheterna från länder och delstater där cannabis redan har legaliserats, ett regleringssystem jämförbart med det för andra droger. Syftet med regleringen är att på samma sätt som alkohol- och tobakslagstiftningen minimera de skadliga effekterna på individer och samhället.
- Skatt införs på cannabis för att kompensera för de olägenheter som orsakas samhället.
- Skillnaden mellan drogcannabis och icke-berusande cannabis, det vill säga hampa, definieras tydligt så att lantbruksföretagare som odlar hampa kan vara verksamma inom sin bransch.
- Anmärkningar om bruk av cannabis och andra anmärkningar i straffregistret om odling och försäljning i liten skala samt andra, motsvarande anmärkningar slopas.

Motivering

MÅL

De två främsta målen med legaliseringen av cannabis är att

- 1) bli kvitt de skadeverkningar som lagförbudet medför
- 2) skapa ett hållbart regleringssystem som skyddar och främjar de mänskliga rättigheterna och folkhälsan, minskar brottslighet, korruption och våld samt skyddar barn och unga.

PÅ DET HÄR VISET MISSLYCKAS LAGFÖRBUDET MOT CANNABIS

Alla droger har skadliga effekter. Vissa droger är mer skadliga än andra, men de skadliga effekterna ökar alltid om berusningsmedel får förekomma på en helt oreglerad marknad, oberoende av om de är lagliga eller olagliga.

Tobak marknadsfördes förut som en trendig hälsoprodukt. Tobak är emellertid

hälsovådligt, och nikotinet som används i tobaksprodukter är mycket beroendeframkallande. När tobaken inte omfattades av någon reglering ökade användningen och beroendet, och likaså sjukdomarna som orsakas av rökning. Användningen och skadeverkningarna av tobak har dock minskat till följd av information och kraftig reglering. Skatten på tobak ger staten intäkter på över en miljard euro varje år.

Då vi hade en förbudslag mot alkohol dracks det alltmer starka alkoholdrycker, samtidigt som ohälsan ökade och brottslingarna blev rika. Sedan förbudslagen upphävdes har alkoholkulturen i Finland utvecklats i en hälsosammare riktning. Människorna dricker svagare drycker i mindre mängder, den olagliga alkoholproduktionen har upphört och staten får varje år cirka 1,5 miljarder euro i skatteintäkter från alkoholförsäljningen. I dagsläget skulle det vara politiskt nästan omöjligt att införa en förbudslag mot alkohol, eftersom ett måttligt alkoholbruk, trots att det är fråga om ett skadligt berusningsmedel, anses höra till den individuella friheten.

Eftersom cannabis är förbjudet säljs den helt oreglerat på den illegala marknaden. Det här medför många olägenheter. Förbudet mot cannabis i lag motiveras ofta med att det förhindrar många skadliga fenomen, men många av dessa fenomen är uttryckligen en följd av själva lagförbudet, inte av cannabisen, vilket också lyfts fram i denna motivering. Användning av cannabis har bedömts ha lindrigare skadliga effekter än tobak och alkohol, och cannabis anses vara mindre beroendeframkallande än det koffein som finns i kaffe [1].

Syftet med lagförbudet mot cannabis har varit att minska de skadliga effekterna genom att minska användningen. Användningen minskar dock inte. Användningen av cannabis ökar och samtidigt blir cannabisen skadligare för individerna och samhället till följd av förbudet. Lagförbudet misslyckas alltså totalt med sitt syfte och medför i onödan nya olägenheter som är farliga för människan.

BÄTTRE MED EN CANNABISLAG

Genom cannabisreglering skulle vi skapa metoder för att förhindra användningen och skadeverkningarna. Samtidigt försvinner de faror och problem som illegalitet medför och som i onödan orsakar skada för människor.

Följande regleringsåtgärder skulle minska användningen och de skadliga effekterna av cannabis:

- åldersgräns för att köpa cannabis och skatt på försäljningen
- kontroll och övervakning av produkterna
- placeringen av försäljningsställen
- begränsningar av marknadsföringen [2].

Dessa åtgärder har lett till att rökningen och alkoholkonsumtionen [3] och de skadliga effekterna av dem har minskat.

I de delstater i Förenta staterna där cannabis är lagligt har man inte kunnat påvisa att legaliseringen skulle ha haft sådana skadeverkningar som befarats, till exempel att användningen ökar bland minderåriga eller att fler kör bil narkotikaberusade [4].

EN FÖRBUDSLAG ÄR ORÄTTVIS

När riksdagen 2020–2022 behandlade medborgarinitiativet för att avskaffa straffbarheten vid användning av cannabis påpekade professor Kimmo Nuotio att man i ett system som betonar individens frihet och självbestämmanderätt inte kan kräva drogfrihet av vanliga människor genom att hota med straff. Vidare ansåg Nuotio att den nuvarande förmyndaraktiga regleringen inte är förenlig med en narkotikapolitik som bygger på de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna samt inte heller med etablerade principer om kriminalisering [5].

En lag som förbjuder cannabis är problematisk på många sätt när det gäller rättvisa och de mänskliga rättigheterna. När cannabisen är olaglig uppstår också annan, anknyttande brottslighet som inskränker de mänskliga rättigheterna. Då utsätts också grupper i mer sårbar ställning, såsom fattiga och etniska minoriteter, för polisiärt och rättsligt godtycke, i synnerhet i fattigare länder och länder där läget är ostabilt. FN:s experter kräver därför, av dessa och många andra skäl, ett slut på det globala ”kriget mot narkotika” [6].

I 1960-talets Förenta staterna trappades cannabismotståndet med hjälp av propaganda upp till ett narkotikakrig som kom att bli en politiskt motiverad attack mot etniska minoriteter och den politiska oppositionen – de stigmatiserades och fördömdes som brottslingar med cannabisbruk som förevändning. Den här orättvisan och rasismens fula skugga hänger kvar än i dag, särskilt i form av oskäligt hårda domar mot etniska grupper. Legalisering av cannabis är ett sätt att på global nivå eliminera förtrycket av människogrupper och öka rättvisan, jämlikheten och stabiliteten.

Inte heller Finland är fritt från dessa problem, även om vår situation i det här avseendet är bättre än i Förenta staterna, där förbudslagen mot cannabis har sitt ursprung. För att Finland ska kunna föregå med förnuftigt exempel och ta ställning till frågan på ett konstruktivt sätt måste vårt eget lagförbud mot cannabis först upphävas. Förenta staterna har redan börjat avveckla sitt eget förbud.

EN FÖRBUDSLAG ÖKAR TILLGÅNGEN FÖR MINDERÅRIGA

Inga berusningsmedel lämpar sig för minderåriga. Det är viktigt att ingripa i användningen av cannabis bland unga, eftersom de skadliga effekterna på hälsan är större om användningen inleds i ungdomen när hjärnan utvecklas. Förbud mot cannabis eller avskaffande av straffbarheten bidrar dock inte till att förebygga användningen av alkohol och droger bland minderåriga: det är lättare för unga att få tillgång till alkohol och droger än att få hjälp vid missbruksproblem. Det kan vara lättare för en minderårig att köpa cannabis än till exempel alkohol, eftersom försäljare i gatuhandeln och på internet inte ser till någon åldersgräns. Att göra något olagligt är stigmatiserande, vilket också höjer tröskeln för att få hjälp.

En legalisering och reglering av cannabis kan inverka på ingripandet i användningen bland unga, eftersom det blir möjligt att övervaka att cannabis inte säljs till minderåriga. I Förenta staterna har legaliseringen av cannabis inte ökat användningen bland unga [7]. Enligt nya bedömningar finns det inga belägg för att legalisering av

cannabis skulle ha eventuella oönskade effekter, till exempel att användningen ökar bland minderåriga eller att fler kör bil i påverkat tillstånd [8].

EN FÖRBUDSLAG LEDER TILL MER BERUSANDE OCH FARLIGARE CANNABIS

Cannabisproducenter har under årtionden utvecklat cannabisprodukter som är starkare och har en högre koncentration av berusande ämnen [9]. Det beror på att det går lättare att dölja högre koncentrationer, och starka produkter kan också säljas i mindre partier. Därför var också alkoholen som såldes under förbudslagen i Finland mycket starkare än alkohol överlag. Detta är den järnhårda lagen i fråga om förbudslagar, de leder alltid till starkare berusningsmedelmedel.

Cannabis med större ruseffekt har en högre THC-halt. THC, det vill säga tetrahydrocannabinol, är den främsta berusande substansen i cannabis. En högre THC-halt kan öka risken för psykos [10,11], särskilt om användningen av cannabis inleds i ung ålder. En högre THC-halt är ofta också förknippad med att preparatet innehåller lägre halter av CBD [12]. CBD, det vill säga cannabidiol, är en av de icke-berusande ämnena i cannabis som kan minska de psykoaktiva effekterna av THC och risken för psykos [13].

Mindre skadliga halter av THC och CBD kan främjas genom begränsningar och beskattning, samtidigt som man med förpackningspåskrifter och bruksanvisningar kan minska skadorna för folkhälsan. Illegal framställning och försäljning av droger utgör en hälsorisk, eftersom preparatet kan innehålla beståndsdelar eller andra föroreningar som kan vara skadliga för hälsan eller till och med orsaka dödsfall.

Syntetiska cannabinoider är ett resultat av förbudslagen mot cannabis: i många länder är ett nytt ämne lagligt tills något annat bestäms [14]. Nya droger kan alltså vara lagliga att sälja, de upptäcks inte av narkotikahundar, och små mängder av extremt starka ämnen går lätt att dölja och smuggla. Syntetiska cannabinoider har blivit väldigt farliga på den på illegala marknaden och till skillnad från cannabis kan en överdos av dessa ha dödlig utgång [15]. De narkotikarelaterade dödsfallen är ett bevis på att drogpolitiken har misslyckats.

EN FÖRBUDSLAG ÖKAR OJÄMLIKHETEN OCH GODTYCKET

Den gällande, straffbetonade lagen har lett till ökade missbruksproblem och marginalisering. Effekterna av den här politiken slår hårdast mot de områden och människogrupper som är i riskzonen för att drabbas av omfattande problem.

Största delen av straffen för narkotikabruk i Finland döms ut för bruk av cannabis [16]. Enligt den gällande lagstiftningen förvaras en anmärkning om straffbart bruk av narkotika i fem år i informationssystemet för polisärenden [17]. En uppgift i straffregistret har negativa effekter framför allt på de ungas framtid och kan leda till utslagning till exempel genom att den unga inte får en utbildningsplats eller arbete. Det här kan också uppmuntra den utslagna att ta del i illegal narkotikahandel för att trygga sin försörjning.

Största delen av dem som använder cannabis åker inte fast. Risken för detta fördelas

ändå ojämlikt. Sannolikheten för att åka fast, få böter eller få en anmärkning i registret kan vara beroende av bakgrund eller socioekonomiska faktorer, såsom inkomst, bostadsområde eller hudfärg. Sannolikheten att åka fast i ett lugnt småhusområde är inte lika stor som i en höghusförort där inkomstnivån är låg och dit polisen ofta kallas på grund av störningar orsakade av andra berusningsmedel. Konsekvenserna av och de rättsliga sanktionerna i lagen som förbjuder cannabis fördelas orättvist.

Reglering av cannabis är ett sätt att förebygga utslagning. Den ekonomiska tillväxt och finansiering för offentliga tjänster som en reglering och beskattning av cannabis innebär skulle kompensera de utsatta för de problem som den misslyckade narkotikapolitiken har orsakat.

Eftersom cannabis är olagligt är tröskeln för att berätta om cannabisbruk hög. Till exempel när man anlitar mentalvårdstjänster är det viktigt att öppet berätta om alkohol och droger för att bruket ska kunna tas i beaktande. Inte heller inom hälso- och sjukvården förhåller man sig konstruktivt till illegala läkemedel eller droger: det är vanligt att det som ett villkor för att få vård eller behandling krävs ett negativt drogtest av en patient som vill anlita terapitjänster. Det här fördröjer behandlingen med flera veckor eftersom ämnena som cannabis utsöndrar i kroppen försvinner långsamt även om ruset avtar inom ett dygn. Måttlig användning av cannabis kan också vara ett hinder för att beviljas Folkpensionsanstaltens rehabiliterande psykoterapi [18]. Det är inte ens sagt att man får tillgång till mentalvårdstjänster om man medger att man använder cannabis, även om orsaken skulle vara självmedicinering av psykiska problem i brist på bättre vård eller behandling [19].

Tröskeln att söka vård och den marginaliserande effekt som följer av olika cannabisrelaterade anteckningar i register är ett problem som framhävs särskilt när också andra, farligare droger är inblandade. Det är ytterst viktigt att söka vård vid missbruk av farliga och beroendeframkallande droger. Därför måste vi få bort alla trösklar för god vård och hänvisning till vård. En stor tröskel är lagförbudet mot cannabis.

”PORTTEORIN” – ETT ARGUMENT MOT, INTE FÖR, EN FÖRBUDSLAG

Enligt sakkunniga vid Institutet för hälsa och välfärd (THL) finns det inga vetenskapliga belägg [20] för den så kallade portteorin, det vill säga antagandet att bruk av cannabis leder till bruk av ”starkare” droger. Trots att många olika undersökningar har försökt bevisa portteorin har detta inte lyckats [21]. Andra studier har lyft fram misstankar om andra orsaker, till exempel cannabis status som illegal drog och att användning av cannabis ger kunderna lättare tillgång till andra illegala droger [22].

Sambandet mellan cannabis och starkare illegala droger följer av att cannabisen är olaglig: när man köper cannabis via olagliga nätverk öppnar sig samtidigt dörrar till andra olagliga droger. Upphävandet av förbudet mot cannabis hindrar en sådan situation eftersom gatuhandeln då flyttas till lagliga försäljningsställen som enbart säljer lagliga, reglerade droger försedda med bruksanvisningar, och inga andra droger erbjuds kunden på samma gång.

Även om användningen av cannabis skulle öka användningen av starkare droger, vilket

forskningsrönen alltså inte bekräftar, är förbudet mot cannabis i lag inte ett effektivt sätt att bryta det här påstådda sambandet, eftersom lagen inte har lett till en minskad användning av cannabis [23].

EN FÖRBUDSLAG STÖR ANVÄNDNINGEN AV LÄKEMEDELSCANNABIS

I Finland är det lagligt att använda cannabis i medicinskt syfte. Ändå har det också för dem som har ett kritiskt behov av cannabis för att behandla en sjukdom blivit svårare att få recept utskrivet. Det här beror på följande:

- Folkpensionsanstalten har bestämt att den betalningsförbindelse för receptbelagda läkemedel som följer med beslutet om utkomststöd inte räcker för att få ersättning för medicinsk cannabis.
- Medicinsk cannabis omfattas i Finland inte av de normala ersättningarna för läkemedel, trots att Europaparlamentet i en resolution från 2019 krävde att medlemsländerna ska ersätta cannabisbaserade läkemedel via sjukförsäkringssystemet [24].
- Folkpensionsanstalten och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira) anses ha utövat påtryckningar på läkare att avstå från att ordinera cannabis till patienter [25], trots att Europaparlamentet har uppmanat medlemsländerna att låta läkare fritt använda sitt yrkesmässiga omdöme för att förskriva cannabisbaserade läkemedel till patienter [24].

En legalisering av cannabis gör det lättare att förskriva läkemedelscannabis, eftersom det stigma som illegaliteten medför för läkare och annan personal minskar. Om patienter som behöver medicinsk cannabis inte får det på lagliga vägar, tvingas de i praktiken att begå brott. Cannabis från gatuhandeln motsvarar dock sällan den produkt som de behöver, eftersom det inte finns någon reglering och kvalitetskontroll av produkterna. Odling av cannabis som läkemedel betraktas som narkotikabrott och straffet kan vara upp till två års fängelse. Det är inte etiskt motiverat att straffa någon som är sjuk. En legalisering och reglering av cannabis skulle underlätta den besvärliga situationen för patienterna.

I den narkotikakonvention från 1961 som utgör grunden för förbudslagen konstateras följande: "Parterna, som känna ansvar för mänsklighetens hälsa och välfärd, som inse, att narkotika komma att förbli outhärliga såsom smärtstillande medel och att erforderliga åtgärder måste vidtagas för att säkra tillgången på narkotika för sådana ändamål, ..." [26]. Det är alltså inte bara inhumant att det ska vara svårt att få tillgång till läkemedelscannabis, det strider också mot Finlands egen narkotikalagstiftning.

EN FÖRBUDSLAG SLÖSAR POLISENS TID OCH ÖKAR KORRUPTIONEN

En legalisering av cannabis skulle frigöra polisens resurser för att bekämpa skadliga brott. Varje år beslagtar polisen tiotusentals cannabisväxter. År 2020 beslagtogs vid 1 075 separata tillslag totalt 470 kilogram cannabis som var avsedd att säljas som narkotika, och totalt 19 300 växter beslagtogs vid 1 135 separata tillslag [27]. Polisen använder omfattande resurser för att utreda var cannabisväxterna odlas och för annat arbete som följer av lagförbudet mot cannabis, såsom att förstöra växterna.

Polisens och rättssystemets åtgärder har inte någon förhindrande effekt på tillgången till cannabis, vilket också var fallet då förbudet mot alkohol en gång infördes. Trots lagen som förbjuder cannabis ökar användningen och därmed också den organiserade brottslighetens inkomster, vilket ger de kriminella organisationerna större makt. De kriminella organisationerna kan försvagas om de utesluts från cannabismarknaden.

Det är möjligt att tjäna mycket pengar genom att sälja olagliga berusningsmedel. Intäkterna används bland annat för att muta tjänstemän. Det har exempelvis avslöjats korruptionsfall inom Helsingforspolisens narkotikarotet. Cannabis är det vanligaste olagliga berusningsmedlet i Finland och världen. Genom att upphäva lagen som förbjuder cannabis kan de kriminellas intäkter minska avsevärt, och därigenom också korruptionen i samhället.

EN FÖRBUDSLAG ORSAKAR MILJÖLÄGENHETER

När framställningen och försäljningen av cannabis står utanför den statliga regleringen, gör också konsekvenserna för miljön och klimatet det. Det är en realitet att cannabis produceras och konsumeras, men genom att förbjuda cannabis i lag eller avskaffa straffbarheten (olagligt men inte straffbart) går det varken att reglera eller beskatta verksamheten. Det går inte heller att mäta eller reglera utsläppen.

Produktionen av cannabis kan ändå vara en betydande utsläppskälla: I Colorado i Förenta staterna beräknas den olagliga cannabisproduktionen, som har uppstått på grund av ett lagförbud mot cannabis, vara mer förorenande än den lagliga produktionen av cannabis [28]. I dolda odlingar måste solljuset ersättas med elektriskt ljus, och man vågar inte behandla avfallet på behörigt sätt utan man gömmer det i naturen. När det finns en lag som förbjuder cannabis följer producenterna inte nödvändigtvis några bestämmelser om miljöskydd.

För att lösa klimatkrisen kan inga utsläppskällor lämnas utanför regleringen och beskattningen, inte heller produktionen av cannabis.

CANNABIS SKAPAR JOBB OCH GER SKATTEINKOMSTER

Det skulle skapa många jobb runt om i Finland om produktionen och försäljningen av cannabis infördes på den reglerade marknaden. I Colorado, som är ungefär lika stort som Finland, sysselsätter den lagliga cannabismarknaden fler än 40 000 personer [29]. Cannabisreglering kommer att öka sysselsättningen och skatteintäkterna och minska statens utgifter för arbetslöshets- och utkomststöd. Det är ett utmärkt sätt att stimulera ekonomin.

Om våra grannländer inte legaliserar cannabis skulle drogturismen kunna öka inkomsterna för företagare inom restaurang-, hotell- och kulturbranschen. Turister som använder för mycket cannabis är inte till lika stor förtret som exempelvis de som dricker för mycket alkohol: cannabis gör inte människor våldsamma eller bråklystna på samma sätt som alkohol, utan en människa som använder cannabis känner sig snarare lugn och hungrig. Överdoser skulle inte leda till döden, utan endast orsaka illamående och yrsel.

Det finns redan affärer i vårt land som säljer icke-berusande cannabisprodukter, såsom frön, olja och blommor. Dessa inhemska företagare sysselsätter människor och betalar skatt för sin verksamhet. Den nuvarande lagen som förbjuder cannabis försvårar på många sätt den här företagsverksamheten, även om den är helt laglig.

HAMPA OCH CANNABIS GYNNAR JORDBRUKET

En legalisering av cannabis skulle ge jordbruket en ny skörd. För de länder som är föregångare i legaliseringen av cannabis är det här en förmånlig ny inkomstkälla, eftersom den inte nödvändigtvis kräver statligt stöd. Odling av cannabis kunde stimulera den krympande ekonomin i de döende landsbygdskommunerna. Därför stöder också Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK odling av cannabis [30].

Lagförbudet orsakar i onödan svårigheter för hampaföretagare. Finlands nolltolerans mot THC gör det svårt att odla hampa, eftersom det finns lite THC i alla hampväxter (dvs. cannabisväxter), även om de inte kan betraktas som droger.

Det finns upp till flera tusen olika användningsändamål för hampa, från biobränsle till hampbetong [31]. Hampa kan användas i mat, kosmetika, tyg, papper, skyddande förpackningsmaterial, isoleringsmaterial och bilinredningsdelar. Hampan binder också mycket kol från atmosfären [32].

REGLERING BÄTTRE ÄN AVKRIMINALISERING

En avkriminalisering av cannabis, som föreslagits för riksdagen i ett tidigare medborgarinitiativ, är en nödvändig men inte hållbar lösning. En avkriminalisering kan damma av och rationalisera attityderna. Avskaffad straffbarhet skulle också undanröja många sådana konsekvenser av en förbudslag som bidrar till marginalisering. En avkriminalisering skulle ändå inte leda till någon betydande förbättring, eftersom den inte tillåter en reglerad och beskattningsbar produktion och försäljning av cannabis.

Även om en avkriminalisering skulle minska de problem som ett lagförbud orsakar, bidrar den inte nödvändigtvis till att bromsa den ökande användningen. Lättare tillgång till missbrukarvård minskar användningen av heroin [33], men situationen är inte nödvändigtvis densamma när det gäller cannabis. Det ter sig problematiskt för cannabisdebatten när alla olagliga droger buntas ihop. De metoder som i Portugal används för att minska heroinrelaterade problem fungerar inte nödvändigtvis på de problem som cannabis orsakar i Finland.

Merparten av dem som använder cannabis använder måttliga mängder utan att deka ner sig. Det måste finnas hjälp att få, men det är inte många som behöver hjälp på grund av cannabis. Diskussionen om vårdbehovet och förebyggandet av olägenheter måste basera sig på fakta och ärlighet. Inte övergick vi heller från en förbudslag mot alkohol till en situation där gränsen mellan vad som är lagligt och olagligt är oklar, där måttlighetsdrickare hänvisas till rehabilitering som de inte behöver och de som har behov av vård hindras från att få den. När förbudslagen i Finland upphävdes och den nya alkohollagen antogs 1932 öppnade många statliga alkoholbutiker sina dörrar samma dag

som lagen trädde i kraft.

LEGALISERINGEN AV CANNABIS FRAMSKRIDER

Ungefär en halv miljard människor bor på områden där cannabis är lagligt. Snart ansluter sig också över 80 miljoner tyskar till dem. När detta initiativ skrivs är det tillåtet att använda cannabis som berusningsmedel i Australiens huvudstad, Georgien, Kanada, Nederländerna, Malta, Mexiko, Spanien, Sydafrika, Thailand, Uruguay och i 19 delstater och huvudstaden i Förenta staterna samt i alla reservat för den amerikanska urbefolkningen.

EU:s narkotikahandlingsplan 2021-2025, som offentliggjordes i juni 2021, betonar människorättsaspekten och ländernas behov av att söka alternativa politiska åtgärder för straffbarheten [34]. Malta var det första EU-landet att legalisera cannabis. Nederländerna och Spanien tillåter begränsad försäljning och användning av cannabis, även om det samtidigt till största delen är olagligt. I Luxemburg och Tyskland planerar regeringen att legalisera cannabis under pågående regeringsperiod.

I förbudslagens hemland Förenta staterna stöder numera endast 9 procent av befolkningen en lag som förbjuder cannabis [35]. Förbudet mot cannabis blir mindre populärt när man inser att det i verkligheten inte ligger till på det sättet som man under årtionden har blivit skrämmd att tro. Också i Finland ökar stödet kraftigt för att upphäva lagförbudet mot cannabis. Vi har i dag till och med matlagningsprogram som fokuserar på cannabis.

Man har motsatt sig legalisering av cannabisförsäljning genom att hänvisa till internationella narkotikakonventioner, men 1961 års allmänna narkotikakonvention, som ansetts utgöra grunden för narkotikalagen, tillåter legalisering utifrån det villkor som ställs i artikel 28: en myndighet ska inrättas för att övervaka försäljningen [36].

I dag vet vi att en legalisering av cannabis skulle vara det bästa sättet att tjäna narkotikakonventionens syfte, det vill säga att garantera och främja mänsklighetens hälsa och välbefinnande. Att legalisera cannabis är ingen radikal idé, utan en traditionell riktning i den liberala politiken som utgår från de mänskliga rättigheterna och evidensbaserad kunskap.

SAMMANFATTNING

Detta initiativ motiverar på ett heltäckande sätt varför också Finland bör införa en reglering av cannabis i stället för en lag som förbjuder cannabis. Regleringen ska grunda sig på evidensbaserad kunskap.

Lagen som förbjuder cannabis har inte gett oss en värld som är fri från cannabis. En reglering av cannabis undanröjer inte heller alla negativa effekter, men den kan bidra till att minimera skadorna och ersätta kostnaderna.

Den är ingen lösning på allt missbruk, men den kan bidra till att minska missbruket.

Regleringen utplånar inte helt och hållet den illegala marknaden men ersätter den, vilket leder till minskad professionell brottslighet, korruption och föroreningar och skapar en ny industri.

Regleringen minimerar de olägenheter som användningen av cannabis orsakar individerna och samhället samt undanröjer de olägenheter som det gällande lagförbudet orsakar.

Det är dags att göra det som många andra länder redan har gjort: upphäva förbudslagen, som baserar sig på lögnen och orsakar olägenheter, och införa en reglering av cannabis.

KÄLLOR

Finns under rubriken Länkar till andra webbplatser

<https://www.kansalaisaloite.fi/sv/initiativ/11377>

Ansvarspersoner

Ari Siliämaa

Coel Thomas

Kaisa Kukinto

Kimmo Wilska

Mika Luoma-aho

Timo Larmela